

[Inger Stilling Pedersen]

erhvervsliv. At der så er gået så megen politik i det, som der er her på det sidste, kan man kun beklage. Jeg ved, at der er nogle, der glæder sig, og nogle, der synes, at det er lidt kedeligt. Men man kan vel sige generelt, at i første omgang drejer det sig ikke så meget om politik som om det tekniske i sagen, så vi anbefaler.

Ib Christensen (DR):

Jeg skal ikke opholde mig ved den del af dette kompleks, som vi kan tiltræde, nemlig Den europæiske Patentkonvention, som er udtryk for et fornuftigt samarbejde, men vil sige nogle ord om Europapatentet, altså fællesmarkedspatentet.

Der var mange af os, der undrede os over, at fremskridtspartiet kunne vise positiv interesse for det bureaukratiske foretagende, som der her er tale om. Derfor glæder det os da, at fremskridtspartiet nu er kommet til den opfattelse, at man må gå imod dette Europapatent. Det er ikke alene bureaukratisk, men det er også skadeligt for danske erhvervsinteresser, som flere ordførere har nævnt. Det er skadeligt for et land, der som vi har en masse mindre virksomheder inden for industri og håndværk, og det er skadeligt for medicinalindustrien. Og de fordele, der kunne være knyttet til det, er nærmest illusoriske. Der burde ikke, uanset EF-holdningen i øvrigt, være tvivl om, at dette ikke er i dansk interesse, og det er da absolut glædeligt, at et parti har ladet sig overbevise gennem udvalgsarbejdet om, at den oprindelige indstilling var forkert, og så har taget konsekvensen heraf. Det skal fremskridtspartiet bestemt ikke have bebrejdelser for. Tværtimod.

Det interessante er så nu – da vi altså ikke fik hjælp af EF-modstanderne i socialdemokratiet, hvad heller ikke ret mange af os havde forventet; de stemmer jo for det hele, når det drejer sig om EF – at der ikke er det nødvendige 5/6 flertal for den suverænitetsafgivelse, som Europapatentet indebærer. Jeg kan forstå, at regeringen ikke omgås med planer om at sende forslaget til folkeafstemning. Det var ellers en mulighed. Når der er flertal for det, men ikke 5/6, kunne man jo prøve, om man kunne få det igennem ved en folkeafstemning. Det forstår jeg at man ikke aspirerer til. Det kunne tyde på, at heller ikke regeringen vurderer, at dette forslag er

synderlig populært eller i overensstemmelse med danske interesser.

Wilhelm (VS):

VS er modstander ikke bare af den EF-inspirerede del af dette lovforslag, men af hele forslaget. Det begrundede jeg, første gang det var til første behandling, det var en dag i april sidste år, og det skal jeg ikke gentage her. Jeg skal blot sige, at vi er da glade for, at det viser sig, at der ikke kan skaffes 5/6 flertal for den EF-inspirerede del af forslaget, og så bliver det jo spændende at se, om CDs ordfører får ret i sin forudsigelse, at så vil det bare komme som et bindende direktiv i stedet for. Men det vil under alle omstændigheder være en tydeliggørelse af, hvad EF-medlemskabet indebærer: at man først mønstrer for lidt til en suverænitetsafgivelse og så i givet fald bliver underkastet et bindende direktiv. Det bliver spændende at se, om man vil drive det så vidt. Vi er glade for, at det ikke lykkedes ved de almindelige suverænitetsbestemmelser, og vil i øvrigt gå imod lovforslaget som helhed.

Maisted (FP):

Der er nogle her, der har takket hr. Ellemann-Jensen for hans synspunkter. Det kan jeg ikke gøre, for han fremkom ikke med et eneste. Der kom relevante indvendinger fra vores ordfører, hr. H. C. Hansen, men ikke med et eneste ord blev disse indvendinger imødegået.

Det, det drejer sig om, er, at vi har fået forelagt et lovforslag, som vi har gennemgået både i udvalget og i folketingsgruppen, og her har man altså fundet ud af, at der var så mange minusser til skade for de mindre, danske erhvervsvirksomheder, at man vil stemme imod. Det er altså konservative og venstre pludselig blevet fornærmede over. Men de taler ikke om deres egen kovending, når vi taler om genbrugslovforslaget, hvor de var primus motor i, at det skulle der ikke afgives betænkning over, mens fremskridtspartiet tro mod de demokratiske idealer selvfølgelig siger, at uanset om der er et flertal eller et mindretal, skal der afgives betænkning. Lige pludselig foretager de en kovending på dette område på trods af deres tidligere holdning.